

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agentia Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice - Craiova

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Craiova

Str. Mitropolit Firmilian nr. 2
Craiova, jud. Dolj
Tel : 0251 402330
Fax : 0251 525925
e-mail : date.Craiova.DJ@mfinante.ro

**DECIZIA nr.43/___2013
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC X SRL din Z
inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr. A/19.12.2012**

Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj a fost sesizată de Activitatea de Inspectie Fiscala-SIFPJ2 din cadrul DGFP Dolj, printr-o adresa inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr. A27.12.2012 asupra contestatiei formulate de **SC X SRL din Z**.

SC X SRL cu sediul in Z, inmatriculata sub nr. J16/291/2008, CUI RO, prin reprezentantul ei legal D, contesta Decizia de impunere nr. XX1 din 15.11.2012 si Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. XX2/15.11.2012 emise de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGFP Dolj in baza Raportului de inspectie fiscala inregistrat sub nr. XX3/15.11.2012 prin care organelle de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele debite suplimentare:

Impozit pe profit	Y lei
Dobanzi	Y lei
Penalitati de intarziere	Y lei
TVA	Y lei
Dobanzi	Y lei
Penalitati de intarziere TVA	Y lei
Impozit salarii	Y lei
CAS angajator	Y lei
CAS asigurat	Y lei
Accidente BP	Y lei
Somaj asigurati	Y lei

Fond de garantare	Y lei
CASS angajator	Y lei
CASS angajat	Y lei
TOTAL	Y lei

Deciziile de impunere nr.XX1 si nr. XX2 din 15.11.2012 au fost primite de SC X SRL la data de 21.11.2012 conform semnaturii de pe primele pagini ale acestora aflate la dosarul contestatiei.

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr. A din 19.12.2012 indeplineste conditiile de procedura prevazuta de art.207, al.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata

In referatul cu propunerile de solutionare a contestatiei, organele de inspectie fiscala au facut mentiunea ca Raportul de inspectie fiscala nu a fost transmis organelor de cercetare penala.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

I. In sustinerea cauzei, SC X SRL invoca urmatoarele argumente:

Referitor la impozitul pe profit, petenta contesta modalitatea de calcul a veniturilor astfel incat sa se ajunga la un profit de 7.1%. Administratorul societatii recunoaste ca nu a administrat corect cheltuielile si sustine ca organele de control ar fi trebuit „sa dea jos cheltuielile” si nu sa estimeze veniturile.

Referitor la TVA nedeductibila in suma de Y lei aferenta celor doua bonuri fiscale prezentate in timpul controlului in suma de Y lei, respectiv Y lei, petenta sustine ca cele doua bonuri nu au fost inregistrate in contabilitate si deci suma de Y lei reprezentand TVA nu a fost dedusa si ar trebui scazuta din totalul TVA de plata stabilita prin decizia de impunere.

In privinta TVA in suma de Y lei, petenta sustine ca suma este mare datorita metodei de a majora veniturile si doreste diminuarea acesteia in functie de quantumul cheltuielilor .

Ca urmare, petenta sustine desfiintarea Deciziei de impunere nr.F-DJ XX1/15.11.2012.

II. Prin Decizia de impunere nr. XX1/15.11.2012 organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei impozit pe profit in suma de Y lei, dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de Y lei, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de Y lei, Tva in suma de Y lei, dobanzi de intarziere aferente TVA in suma de Y lei, penalitati de intarziere aferente TVA in suma de Y lei, CAS angajator in suma de Y lei, CAS angajat in suma de Y lei, CAS accidente munca in suma de Y lei, somaj angajat in suma de Y lei, fond garantare in suma de Y lei, sanatate angajator in suma de Y lei , sanatate angajat in suma de Y lei si impozit pe salarii in suma de Y lei.

In ceea ce priveste impozitul pe profit, verificarea a cuprins perioada: 01.01.2009 – 31.12.2011.

1. Referitor la anul 2009.

In urma inspectiei fiscale s-au constatat urmatoarele :

Conform balantei de verificare la 31.12.2009 societatea a inregistrat venituri totale in suma de Y lei si cheltuieli aferente in suma de Y lei, rezultand o pierdere contabila in suma de Y lei.

Avand in vedere cheltuielile nedeductibile fiscal in suma de Y lei (Y lei, cont 691 <cheltuieli cu impozitul pe profit>, Y lei cont 6581 « cheltuieli cu amenzi si penalitati » si Y lei, contul 6582 « cheltuieli cu donatii si subventii »), a rezultat o pierdere fiscala in suma de Y lei, declarata organelor fiscale si inregistrata in evidenta contabila.

Precizam ca in anul 2009, societatea a calculat, inregistrat si virat catre bugetul de stat, impozit minim pe profit (forfetar) in suma de Y lei.

Mentionam ca in anul 2009 societatea a desfasurat numai comert cu amanuntul in magazine nespecializate cu vanzare predominanta de produse alimentare , bauturi si tutun.

In urma inspectiei fiscale s-au constatat urmatoarele :

1. In luna octombrie 2009, societatea a inregistrat in evidenta contabila, in contul 625 <cheltuieli cu deplasari, detasari si delegatii>, factura nr. B/31.10.2009, emisa de SC XXX SRL, in suma de Y lei, reprezentand avans cazare si servicii restaurant pentru sarbatorile de iarna.

In timpul inspectiei fiscale nu au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala documente justificative, respectiv delegatii, ordine de deplasare, foi de parcurs si alte documente justificative din care sa rezulte ca aceste cheltuieli au fost folosite in scopul realizarii de venituri impozabile, precum si necesitatea efectuării acestor cheltuieli.

Conform art. 21, alin. (1), din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza :

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

suma de **Y lei** reprezinta cheltuiala nedeductibila, care va diminua pierderea fiscala inregistrata de societate.

Rezulta la finele anului 2009 o pierdere fiscala de recuperat in suma de Y lei.

2. Referitor la anul 2010.

In acest an societatea a desfasurat atat activitate de comert cu amanuntul cat si activitate de alimentatie publica- restaurante.

Perioada 01.01.2010-30.09.2010

Conform balantei de verificare la 30.09.2010 societatea a inregistrat venituri totale in suma de Y lei si cheltuieli aferente in suma de Y lei, rezultand un profit contabil in suma de Y lei.

Societatea a depus declaratia privind impozitul pe profit (declaratia 101), aferenta perioadei ian – sept 2010, inregistrata sub numarul B/25.02.2011, prin care a declarat ca are de platit impozit pe profit in suma de 0 lei.

In urma inspectiei fiscale s-au constatat urmatoarele :

1. Prin declaratiile cod 100, societatea a declarat impozit pe profit in suma de Y lei, corect fiind suma de Y lei, reprezentand impozit minim, conform art. 18, alin. (2) din legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

<2) Contribuabilii, cu exceptia celor prevăzuți la alin. (1), la [art. 13 lit. c](#)) - e), [art. 15 și 38](#), în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.>

Rezulta ca societatea nu a declarat impozit minim in suma de **Y lei**.

In concluzie, prin declararea eronata in declaratia privind impozitul pe profit (declaratia 101), rezulta ca societatea nu a raportat impozit pe profit in suma de **Y lei**, incalcand prevederile O.G. nr. 92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, art. 82, alin. (3) potrivit carora : *”contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna credinta informatiile prevazute de formularele corespunzatoare situatiei sale fiscale.”*

Avind in vedere prevederile art. 94, pct. (3), lit. b) din O.G. nr. 92/2003 republicata *”Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la... verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului...”*.

Precizam, ca societatea a inregistrat in evidenta contabila impozit pe profit in suma de Y lei. Societatea va inregistra in evidenta contabila diferenta de Y lei .

2. In perioada 01.01.2010-30.09.2010, societatea a inregistrat in contul 658.1 <despagubiri, amenzi si penalitati> in suma de Y lei, reprezentand amenzi, care nu au fost declarate in declaratia cod 101, ca fiind cheltuieli nedeductibile.

Avand in vedere prevederile art. 21, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

<(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

.....

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale;>
suma de **Y lei** reprezinta cheltuieli nedeductibile.

3. In perioada 01.01.2010-30.09.2010, societatea a inregistrat in contul 691 <cheltuieli cu impozitul pe profit>, suma de Y lei, care nu au fost declarate in declaratia cod 101, ca fiind cheltuieli nedeductibile. Mentionam ca in contul 691, trebuia inregistrata suma de Y lei, reprezentand impozit minim aferent perioadei.

Avand in vedere prevederile art. 21, alin. (4), lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

<(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat,>. suma de **Y lei** reprezinta cheltuieli nedeductibile.

4. In perioada ianuarie–martie, societatea a calculat si inregistrat in evidenta contabila, amortizarea mijloacelor fixe in suma de Y lei, conform balantei de verificare la data de 31.03.2010, fara ca aceste mijloace fixe sa fie folosite la obtinerea de venituri impozabile.

Organele de inspectie fiscala fac precizarea ca societatea a desfasurat activitate in perioada aprilie-septembrie 2010.

Avand in vedere prevederile art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”,

cheltuielile in suma de **Y lei**, nu sunt cheltuieli deductibile.

5. In luna ianuarie 2010, societatea a inregistrat in evidenta contabila, in contul 625 <cheltuieli cu deplasari, detasari si delegatii>, factura nr. B/04.01.2010, emisa de SC XXX SRL, in suma de Y lei, reprezentand cazare si servicii restaurant pentru sarbatorile de iarna.

In timpul inspectiei fiscale nu au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala documente justificative, respectiv delegatii, ordine de deplasare, foi de parcurs si alte documente justificative din care sa rezulte ca aceste cheltuieli au fost folosite in scopul realizarii de venituri impozabile, precum si necesitatea efectuării acestor cheltuieli.

Conform art. 21, alin. (1), din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza :

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

suma de **Y lei** reprezinta cheltuielile nedeductibile.

6. In luna iulie 2010, societatea a inregistrat in evidenta contabila, in contul 603 »cheltuieli privind obiectele de inventar » factura nr.B/04.07.2010 emisa de XXXX SRL, in valoare totala de Y lei, reprezentand achizitie «pat si saltele».

Conform art. 21, alin. (1), din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza :

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

suma de **Y lei** reprezinta cheltuiala nedeductibila.

7. In perioada ianuarie - septembrie 2010, societatea a inregistrat in evidenta contabila in contul 611 «cheltuieli intretinere si reparatii», suma de Y lei si in contul 6028 <cheltuieli privind alte materiale consumabile>, suma de Y lei, pentru care a prezentat bonuri fiscale.

In timpul inspectiei fiscale nu au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala documente justificative, din care sa rezulte ca aceste cheltuieli au fost folosite in scopul realizarii de venituri impozabile, precum si necesitatea efectuării acestor cheltuieli.

Avand in vedere prevederile art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„(4) *Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

suma de **Y lei** reprezinta cheltuieli nedeductibile.

Astfel, in perioada ianuarie – septembrie 2010, societatea a dedus nelegal suma de **Y lei**. La sfarsitul perioadei societatea inregistra profit contabil in suma de Y lei. La sfarsitul anului 2009, organele de inspectie fiscala au stabilit o pierdere fiscala in suma de Y lei. Avand in vedere aspectele mai sus mentionate, rezulta la 30.09.2010 un profit brut impozabil in suma de Y lei, caruia ii corespunde un impozit pe profit in suma de Y lei.

In perioada ianuarie – septembrie 2010, societatea a declarat organelor fiscale impozit minim in suma de 1.650 lei.

Astfel, organele de inspectie fiscala stabilesc impozit pe profit suplimentar in suma de **Y lei**.

Organele de inspectie fiscale au procedat la calculul de accesorii in suma totala de **Y lei**, aferente diferentei de impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei constatat in ianuarie - septembrie 2010, accesorii calculate pe perioada 15.04.2011 – 15.11.2012, potrivit art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel penalitati in suma de **Y lei** si majorari de intarziere in suma de **Y lei**.

Trimestrul IV 2010

Conform balantei de verificare la 31.12.2010, pentru trimestrul IV societatea a inregistrat venituri totale in suma de Y lei si cheltuieli in suma de Y lei, rezultand o pierdere contabila in suma de Y lei.

Societatea a depus declaratia privind impozitul pe profit (declaratia 101), aferenta perioadei octombrie – decembrie 2010, inregistrata sub numarul B/25.02.2011, prin care a declarat ca are de platit impozit pe profit in suma de Y lei.

In urma inspectiei fiscale s-au constatat urmatoarele :

1. In trimestrul IV 2010, societatea nu a desfasurat activitate, neinregistrand venituri din exploatare, dar a inregistrat cheltuieli de exploatare in suma de Y lei, reprezentand cheltuieli cu salariile si asimilate acestora, cheltuieli cu obiecte de inventar, cheltuieli cu amortizarea mijloacelor fixe, etc.

Conform art. 21, alin. (1), din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza :

„(1) *Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”*

suma de **Y lei** reprezinta cheltuiala nedeductibila.

Astfel, in perioada octombrie – decembrie 2010, societatea a inregistrat venituri financiare in suma de Y lei si cheltuieli financiare in suma de Y lei, rezultand un profit impozabil in suma de Y lei, caruia ii corespunde un impozit pe profit in suma de **Y lei**.

Organele de inspectie fiscale au procedat la calculul de accesorii in suma totala de Y lei, aferente diferentei de impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei constatat in trimestrul IV 2010, accesorii calculate pe perioada 15.04.2011 – 15.11.2012, potrivit art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel penalitati in suma de Y lei (Y lei X 15%) si majorari de intarziere in suma de Y lei (Y lei X 579 zile X 0,04%).

3.Referitor la anul 2011.

In acest an societatea a desfasurat atat activitate de comert cu amanuntul cat si activitate de alimentatie publica- restaurante.

Conform balantei de verificare la 31.12.2011, societatea a inregistrat venituri totale in suma de Y lei si cheltuieli aferente in suma de Y lei, rezultand o pierdere contabila in suma de Y lei.

Societatea a depus declaratia privind impozitul pe profit (declaratia 101), aferenta anului 2011, prin care a declarat ca are de platit impozit pe profit in suma de Y lei.

In urma inspectiei fiscale s-au constatat urmatoarele :

1. In anul 2011, societatea a inregistrat in contul 658.1 <despagubiri, amenzi si penalitati> in suma de Y, reprezentand amenzi, care nu au fost declarate in declaratia cod 101, ca fiind cheltuieli nedeductibile.

Avand in vedere prevederile art. 21, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza:

<(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

.....

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale;>
suma de Y lei reprezinta cheltuieli nedeductibile.

2. In anul 2011, societatea a inregistrat in evidenta contabila in contul 611 «cheltuieli intretinere si reparatii», suma de Y lei (fara TVA) si in contul 6028 <cheltuieli privind alte materiale consumabile>, suma de Y lei (fara TVA), pentru care a prezentat bonuri fiscale.

In timpul inspectiei fiscale nu au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala documente justificative, din care sa rezulte ca aceste cheltuieli au fost folosite in scopul realizarii de venituri impozabile, precum si necesitatea efectuării acestor cheltuieli.

Avand in vedere prevederile art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza:

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

suma de Y lei reprezinta cheltuieli nedeductibile.

3. Organele de inspectie fiscala in urma analizei balantei contabile incheiate la data de 31.12.2011, au constatat ca societatea inregistreaza pierdere contabila in suma de Y lei.

Din analiza activitatii desfasurate in anul 2011 de alte societati cu profil similar, numar de angajati, aceeasi localitate in care societatea isi desfasoara activitatea, respectiv SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, s-a constatat ca toate aceste societati au inregistrat profit. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza:

<(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.>

Organele de inspectie fiscala au luat in calcul marjele de profit ale celor 5 societati enumerate, rezultand un **procent mediu de 7, 1% a profitului brut** (anexa).

S-a intocmit nota de fundamentare.

Astfel, organele fiscale au recalculat veniturile societatii in raport cu cheltuielile efectuate de aceasta, rezultand venituri in suma de Y lei. Avand in vedere cheltuielile inregistrate de societate in suma de Y lei, rezulta un profit contabil brut in suma de Y lei, la care se adauga cheltuielile nedeductibile fiscal in suma de Y lei, respectiv contul 658.1 <amenzi si penalitati> si suma de Y lei aferenta bonurilor fiscale rezultand un profit brut impozabil in suma de Y lei, caruia ii corespunde un impozit pe profit in suma de Y lei.

Au fost incalcate prevederile art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza:

<(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.>

Organele de inspectie fiscale au procedat la calculul de accesorii in suma totala de Y lei, aferente diferentei de impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei constatat in anul 2011, accesorii calculate pe perioada 15.04.2012 – 15.11.2012, potrivit art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel penalitati in suma de Y lei (Y lei X 15%) si majorari de intarziere in suma de Y lei (Y lei X 214 zile X 0,04%).

Organele de inspectie fiscala pentru perioada 2009 – 2011, au acoperit o pierdere fiscala in suma de Y si au stabilit un impozit pe profit suplimentar pentru in suma de Y lei calculand accesorii totale pe perioada 15.04.2011 – 15.11.2012, in suma de Y lei (majorari – Y lei, penalitati - Y lei) potrivit prevederilor O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

III. Avand in vedere sustinerile contestatorului si documentele invocate de acesta, constatarile organelor de inspectie fiscala si actele normative invocate de acesta si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este aceea de a stabili daca masura prin care organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. debite suplimentare in suma totala de Y lei , reprezentand : impozit pe profit in suma de Y lei, dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de Y lei, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de Y lei, Tva in suma de Y lei, dobanzi de intarziere aferente TVA in suma de Y lei, penalitati de intarziere aferente TVA in suma de Y lei, CAS angajator in suma de Y lei, CAS angajat in suma de Y lei, CAS accidente munca in suma de Y lei, somaj angajat in suma de Y lei, fond garantare in suma de Y lei, sanatate angajator in suma de Y lei , sanatate angajat in suma de Y lei si impozit pe salarii in suma de Y lei, a fost data cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, in contestatia inregistrata la DGFP DOLJ sub nr. A/19.12.2012 petenta nu este de acord cu aspectele privind stabilirea suplimentara a impozitului pe profit si a TVA si inscrise in Raportul de inspectie fiscala numarul XX3/15.11.2012 si Decizia de impunere numarul XX1/28.09.2012.

Societatea nu este de acord cu modalitatea de calcul a veniturilor astfel incat sa se ajunga la profit de 7,1%, iar administratorul recunoaste ca nu a administrat corect cheltuielile, iar organele de control ar fi trebuit "sa dea jos cheltuielile ", ci nu sa estimeze veniturile.

Argumentele prezentate de petenta sunt netemeinice, societatea nu aduce argumente suplimentare fata de cele constatate in timpul inspectiei fiscale, drept pentru care, organul de solutionare contestatiei nu si le poate insusi, avand in vedere motivatiile pe care le vom prezenta in continuare, dupa cum urmeaza:

In ceea ce priveste impozitul pe profit

Societatea a desfășurat activitate de alimentație publică și comerț cu amănuntul în opt locații din Z jud. Z.

Organele de inspecție fiscală, în urma analizei balanței contabile încheiate la data de 31.12.2011, au constatat că societatea înregistrează pierdere contabilă în suma de Y lei.

Din analiza activității desfășurate în anul 2011 de alte societăți cu profil similar, accesate din aplicația „Orbis”, număr de angajați, aceeași localitate în care societatea își desfășoară activitatea, respectiv SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, s-a constatat că toate aceste societăți au înregistrat profit.

Organele de soluționare contestată au constatat că au fost aplicate corect prevederile art. 11, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

<(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.>

Organele de inspecție fiscală au luat în calcul marjele de profit ale celor 5 societăți enumerate, rezultând un procent mediu de 7,1% a profitului brut. S-a întocmit nota de fundamentare.

Astfel, organele fiscale au recalculat veniturile societății în raport cu cheltuielile efectuate de aceasta, rezultând venituri în suma de Y lei. Având în vedere cheltuielile înregistrate de societate în suma de Y lei, rezultă un profit contabil brut în suma de Y lei, la care se adaugă cheltuielile nedeductibile fiscal în suma de Y lei, respectiv contul 658.1 <amenzi și penalități> și suma de Y lei aferentă bonurilor fiscale rezultând un profit brut impozabil în suma de Y lei, caruia îi corespunde un impozit pe profit în suma de Y lei.

Organele de soluționare contestată au constatat că au fost încălcate prevederile art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care precizează: <(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.>

Organele de soluționare contestată au constatat că deși petenta solicită desființarea RIF-ului și Deciziei în totalitate, impozitul pe profit suplimentar a fost calculat și pentru alte aspecte înscrise în RIF dar la care administratorul nu face referire, cum ar fi:

- În luna octombrie 2009, societatea a înregistrat în evidența contabilă, în contul 625 <cheltuieli cu deplasări, detașări și delegații>, factura nr. B/31.10.2009, emisă de SC XXX SRL, în suma de Y lei, reprezentând avans cazare și servicii restaurant pentru sărbătorile de iarnă.
- În anul 2009 a înregistrat ca și cheltuielă deductibilă suma de Y lei în contul 6582 « cheltuieli cu donații și subvenții » reprezentând sponsorizare în condițiile în care înregistrează pierdere.
- În trimestrul IV 2010, societatea nu a desfășurat activitate, neînregistrând venituri din exploatare, dar a înregistrat cheltuieli de exploatare în suma de Y lei, reprezentând cheltuieli cu salariile și asimilate acestora, cheltuieli cu obiecte de inventar, cheltuieli cu amortizarea mijloacelor fixe, etc.
- În anul 2011, societatea a înregistrat în contul 658.1 <despăgubiri, amenzi și penalități> în suma de Y, reprezentând amenzi, care nu au fost declarate în declarația cod 101, ca fiind cheltuieli nedeductibile.

Ca urmare, organele de soluționare contestată, în temeiul art. 216, alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și a punctului 11.1 litera a) din OMFP nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003

privind Codul de procedura fiscala organele de solutionare contestatii decid respingerea contestatiei ca neintemeiata pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, in suma de Y lei

De asemenea, potrivit principiului de drept « accesoriul urmeaza principalul », organul de solutionare a contestatiilor decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei si pentru accesoriile in suma de Y lei, aferente diferentei de impozit pe profit.

In ceea ce priveste TVA

-Petenta contesta TVA nedeductibila in suma de Y lei pe motiv ca nu a fost dedusa.

- Cu privire la constatările referitoare la TVA in suma de Y lei societatea considera ca si acestea sunt de inlaturat deoarece consecintele stabilirii TVA suplimentara sunt determinate de aceleasi motive cu cele de la impozitul pe profit.

Din analiza activitatii desfasurate in anul 2011 de alte societati cu profil similar, acelasi numar de angajati, aceeasi localitate in care societatea isi desfasoara activitatea, respectiv SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, SC XXXXX SRL, s-a constatat ca toate aceste societati au inregistrat profit. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza:

<(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.>

Organele de inspectie fiscala au luat in calcul marjele de profit ale celor 5 societati enumerate, rezultand un **procent mediu de 7, 1% a profitului brut**.

S-a intocmit nota de fundamentare.

Astfel, organele fiscale au recalculat veniturile societatii in raport cu cheltuielile efectuate de aceasta, aplicand procentul marjei de profit de 7,1 %, rezultand venituri in suma de Y lei. Societatea a inregistrat venituri conform balantei de verificare la data de 31.12.2011 in suma de Y lei, rezultand o diferenta de venituri neinregistrate in suma de Y lei, la care organele de inspectie fiscala au calculat TVA colectata in suma de Y lei.

Organele de solutionare contestatii apreciaza ca s-au aplicat corect prevederile art. 137, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza:

“(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț,....”, suma de Y lei reprezinta TVA colectata stabilita suplimentar.

Mentionam ca TVA suplimentara a fost calculata si pentru alt aspect inscris in RIF dar la care administratorul nu face referire si anume :

Organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele aspecte privind calitatea de platitor TVA a societatii:

Din evidenta contabila a societatii, respectiv balanta de verificare la data 30.06.2010, rezulta ca societatea a realizat la 30.06. 2010 o cifra de afaceri in suma de Y lei, depasind astfel plafonul de 35.000 Euro, plafon pana la care se aplica regimul de scutire de TVA conform prevederilor Legii nr. 571/2003, art. 152, alin. (1), in vigoare la aceea data, care precizeaza :

„Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).”

Organele de solutionare contestatii constata ca societatea avea obligatia sa solicite inregistrarea ca platitor de TVA in conformitatea cu prevederile Legii nr. 571/2003, art. 153, alin. (1), lit. b) in vigoare la aceea data, care precizeaza:

„Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează: b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon”.

In consecinta incepand cu 01.08.2010, societatea avea obligatia sa aplice regimul normal de taxare.

Avand in vedere prevederile L571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art. 152, alin. (6) care precizeaza :

“Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153.”

Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153, alin. (7) și (8) care precizeaza:

“(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.”

Precum si si pct. 62, alin. (2), lit.b) din HG 44/2004 care precizeaza:

“<(2) În sensul art. 152, alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

„b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.”

organele fiscale au procedat la recalcularea TVA colectata de societate pentru perioada de la care societatea ar fi avut obligatia de a se inregistra ca si platitoare de TVA, respectiv de la data de 01.08.2010 si pana la data cand s-a inregistrat ca platitoare de TVA respectiv 01.05.2011.

Astfel, conform Normelor metodologice nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“(6) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în

termenul stabilit la art. 152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

organele de inspectie fiscala au luat in calcul valoarea bunurilor aflate in stoc la data de 31.07.2010, respectiv materii prime, marfuri, obiecte de inventar si ambalaje, conform anexei , la care s-a aplicat procentul de 19% si 24% reprezentand TVA de dedus, rezultand suma de Y lei.

Suma veniturilor aferente lunilor august si septembrie 2010, a fost de Y lei, conform balantelor de verificare intocmite de societate, rezultand TVA colectata in suma Y lei.

Rezulta TVA colectata datorata de societate in suma de Y lei .

S-a stabilit TVA suplimentara de plata in suma de **Y lei**, reprezentand TVA colectata aferenta veniturilor inregistrate de societate in perioada 01.08.2010-30.09.2010.

Mentionam ca societatea nu a realizat venituri purtatoare de TVA in perioada octombrie 2010 – aprilie 2011, activitatea desfasurandu-se sezonier.

Ca urmare, organele de solutionare contestatii, in temeiul art. 216, alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si a punctului 11.1 litera a) din OMFP nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, decid respingerea contestatiei ca neintemeiata , pentru TVA suplimentara de plata, in suma de Y lei.

De asemenea, potrivit principiului de drept « accesoriul urmeaza principalul », organul de solutionare a contestatiilor decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei si pentru accesoriile in suma de Y lei , aferente diferentei de TVA contestata .

Desi nu aminteste in contestatie despre contributiile constatate suplimentar, petenta solicita desfiintarea in intregime a actelor administrative atacate

Ca urmare, pentru suma de Y lei reprezentand CAS angajator in suma de Y lei, CAS angajat in suma de Y lei, CAS accidente munca in suma de Y lei, somaj angajat in suma de Y lei, fond garantare in suma de Y lei, sanatate angajator in suma de Y lei , sanatate angajat in suma de Y lei si impozit pe salarii in suma de Y lei, organele de solutionare contestatii, in temeiul art. 216, alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si a punctului 11.1 litera b) din OMFP nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, decidem respingerea contestatiei ca nemotivata.

Referitor la capatul de cerere privind contestatia impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XX2/15.11.2012 cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P. Dolj prin serviciul solutionare contestatii se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere , in conditiile in care prin aceasta decizie nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare urmare inspectiei fiscale , iar contestatoarea nu demonstreaza vatamarea sa prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

In fapt, petenta formuleaza contestatie impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XX2/15.11.2012 incheiata de catre organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P. Dolj.

In drept,

- art. 85 , alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata , precizeaza :

" Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contributiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri".

- art. 109 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata , precizeaza:

" Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere".

-art.110, alin.3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata , precizeaza:

" Colectarea creanțelor fiscale

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

-art. 205 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata , precizeaza:

" Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat".

-art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata , precizeaza:

" Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) **obiectul contestației;**

c) **motivele de fapt și de drept;**

d) **dovezile pe care se întemeiază;**

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emiterie a actului administrativ fiscal" .

Avand in vedere prevederile legale mai sus invocate , rezulta ca pot fi contestate atat titlurile de creanta prin care s-au stabilit si individualizat creante fiscale , cit si actele administrative prin care s-au stabilit impozite, taxe , contributi sau alte sume datorate , contestatiile putind fi formulate numai de cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale.

Organul de solutionare a retinut ca petenta contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligatii la bugetul general consolidat in raport cu dispozitiile articolului 205 , alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 , deci nu a fost lezata in vreun interes al sau.

Totodata petenta nu a motivat si demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal , respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XX2/15.11.2012.

In drept,

- art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata , precizeaza:
" Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale
Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.
- punctul 12.1(d) din O.M.F.P. 2137/2011 , precizeaza :
"12 Instrucțiuni pentru aplicarea art.217
Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale
12.1. Contestația poate fi respinsă ca:
d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim" ;
Intrucit prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. XX2/15.11.2012 nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare urmare verificarilor efectuate iar contestatorul nu demonstra ca a fost lezat in interesul sau legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal , pentru acest capat de cerere contestatia se respinge ca lipsita de interes.
Pentru considerentele arate mai sus si in temeiul prevederilor art.216(1) din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata se

D E C I D E

- 1) Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X SRL din Z reprezentand impozit pe profit in suma de Y lei, accesorii aferente impozitului pe profit in suma de Y lei,TVA in suma de Y lei si accesorii aferente TVA in suma de Y lei.
- 2)Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de SC X SRL din Z reprezentand CAS angajator in suma de Y lei,CAS angajat in suma de Y lei,CAS accidente munca in suma de Y lei,somaj angajat in suma de Y lei,fond garantare in suma de Y lei,sanatate angajator in suma de Y lei ,sanatate angajat in suma de Y lei si impozit pe salarii in suma de Y lei.
- 3) Respingerea ca lipsita de interes a contestatiei formulata de S.C. X SRL impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XX2/15.11.2012.
Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj in termen de 6(sase) luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL